

ביאור בדרך אפשר

1 הוא יוליך אותנו 'קוממיות', כלומר בקומה זקופה. בגמרא מובאים על כך
 2 דבריהם של רבי יהודה ורבי מאיר. רבי מאיר אומר שהמילה 'קוממיות' רומזת
 3 לגובה של שתי קומות, קומת אדם כפולה, ואילו רבי יהודה אומר שמדובר
 4 אודות גובה של קומה אחת. הדברים מוסבים כלפי קומתו הרוחנית של האדם,
 5 כלפי הבניין השלם של כל כוחות
 6 נפשו. 'שתי קומות' פירושן שני אופני
 7 ההארה של אור ה' שימלאו את כל
 8 כוחות הנפש.
 9 **אם בַּחֲקוֹתַי תִּלְכוּ וְאֵת**
 10 **מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם**
 11 **אוֹתָם¹, וּמִבְּאֵר בְּזֶה כ"ק**
 12 **אֲדַמּוּ"ר הַזָּקֵן בְּלִקוּטֵי**
 13 **תּוֹרָה² בַּפְּרָשְׁתָּנוּ² (אֵין דְּעַר**
 14 **חֲסִידֵי־שְׁעַר פְּרָשָׁה פּוֹן דְּעַר**
 15 **וּוּאָךְ =** בפרשה החסידית של
 16 השבוע, מאמרי החסידות המופיעים
 17 ב'לקוטי תורה' על פרשיות השבוע הם
 18 בבחינת 'פרשת השבוע החסידית'.
 19 ב'לקוטי תורה' מבואר שבפסוק
 20 הראשון של הפרשה מוזכרים שלושת
 21 הרבדים בקיום התורה והמצוות, קיום
 22 המצוות במחשבה בדיבור ובמעשה.
 23 המילה 'בחקותי' רומזת לרובד
 24 המחשבה, המילה 'תשמרו' רומזת
 25 לרובד הדיבור, והמילה 'עשיתם'
 26 מתייחסת לדרגת המעשה. הסברת
 27 הדברים: עולם המחשבה של האדם
 28 ועולם הדיבור שלו מורכבים מאותיות,
 29 האותיות אשר באמצעותם האדם
 30 חושב והאותיות אשר בהם הוא
 31 משתמש כאשר הוא מדבר, אך ישנו
 32 הברל מהותי ביניהם, אותיות הדיבור
 33 יוצאות אל מחוץ לנפש האדם ונפרדות
 34 ממנו, לעומת אותיות המחשבה אשר
 35 האדם משתמש בהן בינו לבין עצמו,
 36 הינן מאוחדות עם הנפש ואינן נפרדות
 37 ממנה. הברל זה הוא בדוגמת ההברל
 38 שבין אותיות הכתובות בספר תורה
 39 לעומת האותיות החקוקות בלוחות הברית, האותיות הכתובות נמצאות על גבי
 40 הקלף ולא בתוכו, לעומתן האותיות החקוקות בלוחות הינן מאוחדות עם
 41 הלוחות עצמן. המילה 'בחקותי' במובן של 'חקיקה' רומזת לקיום התורה
 42 במחשבתו של האדם אשר ברובד פנימי זה מודגשת התאחדותה והתעצמותה

ביאור בדרך אפשר

43 של הנפש עם התורה. **דְּעַנְנָן בַּחֲקוֹתַי תִּלְכוּ³ קָאֵי (=מוסב) עַל**
 44 **בְּחֵינַת הַחֲקִיקָה שֶׁבַּתּוֹרָה, וְהֵינּוּ קִיּוֹם הַמִּצְוֹת בְּמַחְשָׁבָה**
 45 **(שְׁהִיא בְּבַחֲבֵינַת חֲקִיקָה), וּמָה שֶׁפְּתוּב 'וְאֵת מִצְוֹתַי**
 46 **תִּשְׁמְרוּ' קָאֵי (=מוסב) עַל קִיּוֹם הַמִּצְוֹת בְּדַבּוּר** הקשר שבין
 47 'שמירה' לבין קיום המצוות בדיבור
 48 רמוז בדברי חז"ל 'שמור זו משנה'
 49 כלומר השמירה על קיום המצוות
 50 בשלימות תלויה בשינון ההלכות
 51 שבמשנה בפיו של האדם, **וְאַחַר כֵּן**
 52 **'וְעֲשִׂיתֶם אוֹתָם' הֵינּוּ קִיּוֹם**
 53 **הַמִּצְוֹת פְּמַעֲשָׂה, וְחָשִׁיב פֶּאֶן**
 54 **(=ומחשיב כאן, כלומר מזכיר כאן**
 55 **בפסוק זה) אֵת קִיּוֹם הַמִּצְוֹת**
 56 **בְּכָל ג' הַלְבוּשִׁים** הרוחניים של
 57 הנפש שהם שלושת הרבדים
 58 **דְּמַחְשָׁבָה דְּבּוּר וּמַעֲשָׂה.**
 59 **וְהֵנָּה עֲבוּדָה זו בְּכָלֵל, וּבַפְּרָט**
 60 **כֹּאשֶׁר עֲבוּדָה זו כְּרוּכָה בִּיגִיעָה מִיּוֹחֶדֶת**
 61 **מִצִּידוֹ שֶׁל הָאָדָם אֲשֶׁר דָּבַר זֶה גַם כֵּן**
 62 **רְמוּז בַּפְּסוּק זֶה כְּפִירוּשׁ הַתּוֹרָת**
 63 **כְּהַנִּים' (הוּבָא בְּרַש"י)**
 64 **דְּפִירוּשׁ הַמִּילִים 'אִם בַּחֲקוֹתַי**
 65 **תִּלְכוּ' הוּא שְׁתַּהִיּוּ עֲמַלִּים**
 66 **בַּתּוֹרָה,** כלומר לימוד התורה
 67 **בְּבַחֲבֵינַת עֲמַל** וגיעה דווקא,
 68 **וּבַחֲמֵשׁ לֶכֶךְ נֹאמַר 'וְאֵת מִצְוֹתַי**
 69 **תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אוֹתָם',** ואומר
 70 **עַל כֵּךְ הַתּוֹרָת כְּהַנִּים' שֶׁהַלְמוּד** של
 71 **הַתּוֹרָה נַעֲשֶׂה בְּאֹפֶן הַרְאוּ, דָּבַר זֶה בֹּא**
 72 **לְיַדִּי בִּיטוּי בִּכְךָ שֶׁהַלְמוּד מְבִיא**
 73 **לְיַדִּי מַעֲשָׂה, הֵנָּה עַל-יַדִּי-זֶה**
 74 **כְּאִם לְכָל הַבְּרָכוֹת הָאֲמוּרוֹת**
 75 **בְּהַמְשָׁךְ הַפְּרָשָׁה, 'וְנִתְמִי**
 76 **גְּשָׁמִיכֶם כְּעֵתָם וְגו'³ וְכָל**
 77 **הַבְּרָכוֹת שֶׁלְאַחֲרֵי-זֶה עַד כִּי**
 78 **כֵּךְ שׁוֹכִיִּים לְגַאֲלָה בְּאֹפֶן הָאֲמוּר**
 79 **בַּפְּרָשָׁה דְּוְהַתְּהַלְכַתִּי בְּתוֹכְכֶם**
 80 **גו' וְאוֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוֹת⁴.**
 81 **דְּעַנְנָן קוֹמְמִיּוֹת הוּא שְׁתַּהִיּוּ כְּקוֹמַת אָדָם אוֹ כְּשִׁתִּי קוֹמוֹת**
 82 **(כְּמוֹבֵא) בְּמַסְכַּת סְנֵה־דְרִין⁵, וְעַנְנָן וְהַתְּהַלְכַתִּי**
 83 **הוּא ב' הַלִּיכוֹת, מְלַמְעֵלָה לְמִטָּה וּמְלַמְעֵלָה לְמַעְלָה⁶, הֵינּוּ**
 84 **שְׁלַעֲתִיד-לְבֹא יְהִי ב' הַמַּעְלָה⁷, וְכַמְבָּאָר⁸ גַּם פְּעַנְנָן**

בס"ד. שבת פרשת בחקותי, י"ז
אייר, ה'תשר"מ.
(הנחה בלתי מוגה)

אִם בַּחֲקוֹתַי תִּלְכוּ וְאֵת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ
וְעֲשִׂיתֶם אוֹתָם¹, וּמִבְּאֵר בְּזֶה כ"ק אֲדַמּוּ"ר
הַזָּקֵן בְּלִקוּטֵי תּוֹרָה' פְּרָשְׁתָּנוּ² (אֵין דְּעַר
חֲסִידֵי־שְׁעַר פְּרָשָׁה פּוֹן דְּעַר וּוּאָךְ) דְּעַנְנָן בַּחֲקוֹתַי
תִּלְכוּ קָאֵי עַל בְּחֵינַת הַחֲקִיקָה שֶׁבַּתּוֹרָה, וְהֵינּוּ
קִיּוֹם הַמִּצְוֹת בְּמַחְשָׁבָה (שְׁהִיא בְּבַחֲבֵינַת
חֲקִיקָה), וּמָה שֶׁפְּתוּב וְאֵת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ קָאֵי
עַל קִיּוֹם הַמִּצְוֹת בְּדַבּוּר, וְאַחַר כֵּן וְעֲשִׂיתֶם
אוֹתָם הֵינּוּ קִיּוֹם הַמִּצְוֹת בְּמַעֲשָׂה, וְחָשִׁיב כְּאֵן
אֵת קִיּוֹם הַמִּצְוֹת בְּכָל ג' הַלְבוּשִׁים דְּמַחְשָׁבָה
דְּבּוּר וּמַעֲשָׂה. וְהֵנָּה עֲבוּדָה זו בְּכָלֵל, וּבַפְּרָט
כְּפִירוּשׁ הַתּוֹרָת כְּהַנִּים' (הוּבָא בְּרַש"י) דָּאִם
בַּחֲקוֹתַי תִּלְכוּ שְׁתַּהִיּוּ עֲמַלִּים בַּתּוֹרָה, בְּבַחֲבֵינַת
עֲמַל, וְאֵת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אוֹתָם,
שְׁהַלְמוּד מְבִיא לְיַדִּי מַעֲשָׂה, הֵנָּה עַל-יַדִּי-זֶה
כְּאִם לְכָל הַבְּרָכוֹת הָאֲמוּרוֹת בְּהַמְשָׁךְ הַפְּרָשָׁה,
וְנִתְמִי גְשָׁמִיכֶם כְּעֵתָם וְגו'³ וְכָל הַבְּרָכוֹת
שֶׁלְאַחֲרֵי-זֶה עַד לְגַאֲלָה בְּאֹפֶן דְּוְהַתְּהַלְכַתִּי
בְּתוֹכְכֶם גו' וְאוֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוֹת⁴. דְּעַנְנָן
קוֹמְמִיּוֹת הוּא שְׁתַּהִיּוּ כְּקוֹמַת אָדָם אוֹ כְּשִׁתִּי
קוֹמוֹת (כְּדֹאִיתָא בְּמַסְכַּת סְנֵה־דְרִין⁵), וְעַנְנָן
וְהַתְּהַלְכַתִּי הוּא ב' הַלִּיכוֹת, מְלַמְעֵלָה לְמִטָּה
וּמְלַמְעֵלָה לְמַעְלָה⁶, הֵינּוּ שְׁלַעֲתִיד-לְבֹא יְהִי ב'

(1 פרשתנו כו, ג. 2) מה, א ואילך. (3) שם כו, ד. (4) שם כו, יב. (5) ק, א. (6) ראה מאמרי אדה"ו פרשיות ע' תרג. אוה"ת ויקרא כרך ב' ע' תרמ ואילך. ועוד.